

DE REFORMATIE

Weekblad tot ontwikkeling van het Gereformeerde leven

Onder redactie van Prof. Dr F. J. J. Buijsdijk, Dr K. Dijk, Dr V. Hepp en Dr B. Wielenga

Medewerker(s): Dr H. A. van Andel, Solo; J. van Andel, 's-Gravenhage; Dr R. E. van Arkel, Utrecht; N. Baas, Amsterdam; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr J. H. G. Breen, Amsterdam; W. E. Engelkes, Amsterdam; Prof. Dr F. W. Groenheide, Amsterdam; Prof. Dr T. Hoekstra, Kampen; Dr G. Keizer, Tiel; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr J. G. Kunst, Arnhem; Dr G. B. Kuyper, Haarlem; Meij. H. S. S. Kuyper, Bloemendaal; Dr H. W. Lamm, Assen; Dr C. Lindeboom, Amsterdam; Dr S. O. Loo, 's-Gravenhage; Dr F. C. Muijter, Rotterdam; Dr J. C. de Moor, Utrecht; Dr J. C. Rullmann, Utrecht; Dr K. Schilder, Gorinchem; Dr W. J. A. Schouten, Kampen; C. Tazelaar, Amsterdam; Dr J. Thijssen, Meppel; Dr H. W. van der Vaart Smit, 's-Graveland; Dr D. B. Th. Vollenhoven, 's-Gravenhage; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr J. D. Wielenga, Hoofddorp; Mr J. A. de Wilde, 's-Gravenhage.

Adres der Redactie:

Dr V. HEPP, Paul Krugerstraat 55, Watergraafsmeer.

Drukkers-uitgevers:

OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goss.
Tel. No 58 — Postrekening No 36000.

Abonnement: f1.25 per drie maanden bij vooruitbetaling.

Voor 't Buitend. en Ned.-Indië f7.50 (voor Amerika \$3) p. jaar.
Advertentie: 35 ct. p. regel, Familieberichten 25 ct. p. regel.

INHOUD: Herkerstening I. — Uit de Schrift: De Jernidagom. (Joh. 3: 29). — Kerkelijk Leven: De Bijbel op den troon. — Bavinck's Bijbelboek. — Uit het Politiek en Sociaal Leven: Economie naar Chr. beginselen IV. — Zending en Evangelisatie: De Evangelisatie en de zedelijke verrijking. — Kuyper-Bibliografie X. — Onderwijs en Opvoeding: Het Chr. element in de praktijk van ons Middelbaar onderwijs III. — Perschoon. — Stemmen uit onze Kerken: De controle van Kerkelijke (ed.) administraties IV. — Boekbespreking. — Kerknieuws.

HERKERSTENING.

I.

Het schijnt al zoo lang geleden en toch is het betrekkelijk nog kort, dat men algemeen met den naam „Evangelisatie“ ontevreden was en naar een nieuwen zocht.

Het praktische evangelisatiewerk werd hier en daar verschoven, totdat men het over den naam en het begrip van dezen arbeid eens zou zijn geworden.

Thans is dat echter geheel anders.

De noodzakelijkheid der evangelisatie wordt vrijwel overal gevoeld en eenige plattelandsplaatse uitgezonderd, waar alles nog kerkisch is, waar de afgedoolden zich tot enkelingen beperken, heeft men alomtegenwoordig in ons land dit werk ter hand genomen.

Er zijn verenigingen gevormd, er worden lezingen georganiseerd, zangkoren saamgesteld, lichtbeelden vertoond, er wordt straatprediking gehouden, huisbezoek gedaan, leetuur verspreid en dat alles om hen, die zich van de kerk hebben afgekeerd te bereiken, het verloren te zoeken en tot Christus te leiden.

Werd vroeger door menigeen de vrees uitgesproken of de Gereformeerden wel soepelheid genoeg bezaten om ook hieraan hun krachten te wijden, de toekomst heeft de vrees beschaamd.

Door hun gevoel voor organisatie zijn op menige plaats de Gereformeerden ook op dit terrein de eersten geworden.

Wij hebben het getoond, dat ons nog meer interesseert dan kerkrechtelijke kwesties en interconfessionele leergeschieden.

Wij hebben het bewezen, dat de Gereformeerde belijdenis allerminst de dood is voor de levenspraktijk, dat wij onze geestelijke krachten niet opsluiten binnen de muren onzer kerkgebouwen, dat de wereld daarbuiten ons niet slechts begeerlijk schijnt als jachtgebied voor de christelijke politiek, maar dat de geest des ontfermens over ons vaardig is en wij die wereld niet kunnen loslaten, dat het „dwingen om in te gaan“ ook ons in het hart staat geschreven.

Niet, dat we ten deze over onszelf tevreden zijn. Maar er is kentering gekomen.

Die kentering hield stand.

Vergelijken bij een twintig jaar terug hebben we veel gewonnen.

Voor een niet gering deel hebben we dit te danken aan de twee congressen voor Gereformeerde Evangelisatie.

Inzonderheid aan het eerste.

Daar heeft men gezegd: het moge zoo zijn, dat we nog geen passende naam voor dit werk hebben en dat het begrip nog niet streng door ons te definiëren is, maar we weten toch wel, welken kant het uit moet. Welnu, laat ons dan de hand aan den ploeg slaan en aanpakken. We hopen, dat de meerdere helderheid al arbeidende ons geschenken zal worden.

En zooveel voorlichting had men wel op het congres ontvangen, dat men niet beangst behoefde te zijn uit het Gereformeerde spoor te loopen.

Men liet de vraagpunten rusten en toog aan het werk.

Een wijze stap, waarvan men geen oogenblik berouw heeft gehad.

Ik ben niet voornemens de paden van onzen medewerker voor Evangelisatie te betreden.

Hij staat midden in de praktijk.

Zijn stukken groeien uit de praktijk.

De frisheid en tinteling van het volle menschenleven liggen er op.

Zoo schrijven kan alleen een man, die hierin zijn levensroeping vond, nadat de ongemeene aanleg hiervoor hem en anderen was gebleken. En het mag hier weleens verklaard, dat zijn artikelen met graagte worden gelezen en niet weinig ertoe bijdragen om het interesse voor de Evangelisatie te wekken en levendig te houden.

Ik wil echter meer den theoretischen kant uitgaan. Dan loopen we elkander niet in den weg en vullen elkander aan.

De theorie heeft de praktijk en de praktijk de theorie noodig.

Want men kan er ten slotte geen blijvenden vrede mee hebben, dat het ons nog immer aan een geschikten naam en een heldend begrip voor dezen arbeid ontbreekt.

Ons verstand noopt ons nu eenmaal tot bezinning.

En waar de praktijk er niet onder behoefte te lijden, kan deze bezinning des te rustiger zich voltrekken.

Daarenboven is het ook waar: een verkeerde naam leidt op den duur tot een verkeerd begrip en dat weer tot verkeerde praktijken.

Men behoeft nog niet het in alles eens te zijn met wat tegenwoordig inzake de significatie, de leer der betekenissen, wordt gedeeld, om in te zien, dat er van het juist gekozen woord, van den het begrip dekkenden naam kracht uitgaat.

Het is niet noodig een signifiante penzer te zijn om toe te stemmen, dat de dingen niet uit overeenkomst zijn ontstaan, de taal niet uit conventie is gebouwd. En dan lijkt het geen twijfel of de gangbare term „Evangelisatie“ is veel te ruim, dan dat de door ons bedoelde arbeid erdoor kan worden aangeduid. Evangelisatie geeft te kennen het uitdragen van het evangelie en is daarom toepasselijk zoowel op de gewone bediening des Woords, op de prediking onder de heidenen als op het getuigen van Christus onder de verlorenen in onze omgeving.

De uitdrukking „inwendige zending“, een vertaling van het „Innere Mission“ wordt door nog grooter bezwaren gedrukt. De eigenlijke zending wordt dan de „uitwendige“ genoemd. Zijn „inwendig“ en „uitwendig“ in deze betekenis al zeer onbeholpen vertaaloorden, ook „Zending“ kan voor Evangelisatie kwalijk gehandhaafd. Een uitdrukking heeft hierbij geen plaats.

Daarom zouden wij het woord willen aanbieden, dat boven dit artikel staat. Als wij ons niet bedriegen, komt daarin ook het begrip tot zijn recht.

Doch daarover een volgend maal.

HEPP.

UIT DE SCHRIFT.

De bruidegom.

Die de bruid heeft, is de bruidegom. Joh. 3: 29.

Dit is nu een woord waar bemelmuziek in ruischt. Het brengt ons in de sfeer van het Hoogheid. In hun schoonste oogenblikken, in hun rijkste uren hebben reeds de profeten van den ouden dag gevoeld, dat de liefde van God tot zijn volk haar beeld mocht vinden in de liefde van bruidegom en bruid — zoo innig, zoo vurig, zoo vol van gouden beloften, zoo krachtig, zoo vol van blijde overgave, trouwe toewijding, rustige vreugd.

En, als we dat oude beeld — klassiek voor alle volkeren en tijden, in de Nieuwtestamentische ge-

dachtenwereld terugvinden, en het daar wordt toegepast op Christus en de gemeente, dan zien we het in nieuwe fleur en zeggen bewonderend Paulus na: deze verborgenheid is groot.

De Messiasgemeente — zij is de Bruid des Lams, heerlijk versierd om haren komenden Bruidegom.

Aan haar is de belofte vervuld: „Ik zal u mij ondertrouwen in eenwigheid. Ja, ik zal u mij ondertrouwen in gerechtigheid en in gericht, en in goedertierenheid en in barmhertigheden, en ik zal u mij ondertrouwen in geloof.“

Zij weet het van haar Koninklijken Bruidegom: Liefde is zijn banier over mij. En die liefde is sterker dan de dood.

Naar Hem gaat haar verlangen uit: Mijn vriend is de mijne en ik ben de zijne. Voor hem klopt haar hart; haar wil; wat zij is, heeft en vermag — al haar jonge liefde is voor Hem.

En zij wordt ook geestelijk getooid, met blinkend en fijn lijnwaad, met de gerechtigheid der heiligen.

Straks zal haar Bruidegom haar tot zich nemen in heerlijkheid en men zal haar in statie leiden tot haar eenwige woning, tot de bruiloft van het Avondmaal des Lams.

Die de bruid heeft — die alleen, die volkomen, is de Bruidegom. Of er ook vrienden van den bruidegom zijn, speelgenooten der bruid, of er ook blazers zijn, die Rebekka leiden tot Izak, Paulussen die arbeiden om de gemeente als een reine bruid haren man voor te stellen — zij allen treden ter zijde, als de bruidegom nadert. Dan is de zegenpraal harer liefde alleen voor den Bruidegom. Die de bruid heeft, die is de bruidegom.

Dat wist Johannes de Dooper — de stoere, sterke, stugge boetgezant. De man met het harige kleed, de felle krijgsklaren, en de scherpe bijl, wiens prediking reformeerd gewerkt had onder Israëls scharen, die geroepen had tot bekeering en geloof, die gewezen had op den komenden Bruidegom. Aan Hem wilde hij de harten verbinden. Op Hem de liefde richten. Hijzelf, de vriend des bruidegoms, trad al meer op den achtergrond, ging al meer schuilen in het donker, opdat de Bruidegom maar heerlijk en begeerlijk zou zijn in de oogen der Bruid. Johannes' prediking mocht Jezus' liefde niet in den weg staan. Johannes mocht niet naar Johannes toe prediken, maar naar Jezus.

En dat juist was heilige kunst. Dat eischte ootmoedige zelfverloochening. Hij had zoo'n opgang gemaakt. Hij was de man. Veler lof kon hij oogsten. Hij had naam en positie. Hij had zoo gemakkelijk de harten tot zich kunnen trekken. Maar dat alles liet Johannes los. Dat vergeet hij. Hij mag de bruid niet hebben. Hij mag haar dienen, leiden, brengen tot den bruidegom. En dan is zijn hoogste vreugd: die de bruid heeft is de bruidegom. Johannes niets, Jezus alles! Genade wordt in genade verheerlijkt.

Hebben wij de rijke gedachte van dit ideaal leeren beoefenen bij onzen arbeid in 't koninkrijk Gods?

Zelfverloochening.

Offer.

Overgave.

Toewijding.

Trouw.

Onbaatzuchtig, belangeloos. Niets zelf willen hebben. Alles doorgaan. Niet wij met onze kleine eierzucht, en ons simpel lauwerkranse, en onze poovere heerschzuchtigheid, en onze geestelijke of ongeestelijke zelfzucht, en onzen misschien geprezen arbeid, vlijt, inspanning, dienst, getuigenis, talent, gave, genialiteit misschien.

Arm zijn de strovers, want zij zullen niets bereiken.

Zij vergeten, dat het al is ten dienste van de bruid en dat de bruid is voor den bruidegom.

Dan alleen kan ons arbeiden — hoe dan ook en

DIENST.

dan kunt gij
wer declaratie
een geloof met
ten ontvanger.
ening.

HANDEL VOLLE

Prijcouranten
gratis
op aanvraag

MAAT.

ding, zoals
Afwerking.
PGAVE bij

TERDAM

N 255 BERGWEG

INDERT

en f1.80 p. fl.

K VAN DE GERE
laar of rechtstreek
IE te Goss.